

Alastair Crooke: Dlouhá válka s cílem znovu potvrdit dominanci Západu a Izraele mění podobu

 infokurýr.cz/n/2024/12/05/alastair-crooke-dlouha-valka-s-cilem-znovu-potvrdit-dominanci-zapadu-a-izraele-meni-podobu

kurýr

5. prosince 2024

Blízký východ již není „konzervativní“. Spíše se objevuje úplně jiné „probuzení“.

Dlouhá válka za opětovné potvrzení dominance Západu a Izraele prochází transformací. Na jedné frontě se kalkulace týkající se války Ruska a Ukrajiny posunuly. A na Blízkém východě se umístění a forma války významným způsobem mění.

Slavná sovětská doktrína Georgese Kennana dlouho tvořila základ americké politiky, namířené nejprve proti Sovětskému svazu a později proti Rusku. Kennanova teze z roku 1946 byla, že Spojené státy musí trpělivě a rozhodně pracovat na zmaření sovětské hrozby a na posílení a prohloubení vnitřních trhlin v sovětském systému, dokud jeho rozpory nevyvolají kolaps zevnitř.

Nedávno se *Atlantická rada* odvolala na Kennanovu doktrínu, aby navrhla, že její principy by měly sloužit jako základ pro politiku USA vůči Íránu. „*Hrozba, kterou Írán představuje pro Spojené státy, je podobná hrozbě, kterou představoval Sovětský svaz po druhé světové válce. V tomto ohledu může být politika nastíněná Georgem Kennanem pro jednání se Sovětským svazem do jisté míry aplikována na Írán*“, uvedla zpráva *Atlantic Council*.

V průběhu let se tato doktrína zpevnila do celé sítě bezpečnostních opatření založených na archetypálním přesvědčení, že Amerika je silná a Rusko slabé. Rusko to musí „vědět“, a proto, jak se tvrdilo, nemůže mít žádnou logiku pro ruské strategy, aby si představovali, že měli jinou možnost, než se sklonit před převahou, kterou představuje kombinovaná vojenská síla NATO nad druhým, „slabé“

Rusko představuje . A pokud by ruští stratégové nemoudře pokračovali v napadání Západu, říkalo se, že inherentní dichotomie by jednoduše vedla ke kolapsu Ruska.

Američtí neokonzervativci a západní zpravodajské agentury neposlouchaly žádný jiný názor, protože byli (a do značné míry stále jsou) přesvědčeni o Kennanově formulaci. Americká třída zahraniční politiky prostě nemohla přijmout, že taková základní teze může být chybná. Celý přístup odrážel spíše zakořeněnou kulturu než racionální analýzu – i když viditelná fakta na místě naznačovala jinou realitu.

Amerika zvýšila tlak na Rusko postupnými dodávkami dalších zbraňových systémů na Ukrajinu, umístěním jaderných střel středního doletu stále blíže k ruským hranicím a nejnověji vypuštěním střel ATACMS do „Starého Ruska“.

Cílem bylo dostat Rusko do situace, kdy by bylo nuceno udělat Ukrajině ústupky, jako např. B. přijmout zmrazení konfliktu a být nucen vyjednávat proti ukrajinským vyjednávacím kartám navrženým k vytvoření řešení přijatelného pro USA. Nebo alternativně, že Rusko je zatlačeno do „jaderného rohu“.

Americká strategie je nakonec založena na víře, že Spojené státy by mohly vést a vyhrát jadernou válku s Ruskem; že Rusko chápe, že by „ztratilo svět“, kdyby použilo jaderné zbraně. Nebo pod tlakem NATO by hněv mezi Rusy pravděpodobně vyhnal Putina z úřadu, pokud by udělal výrazné ústupky Ukrajině. Z pohledu USA to byl výsledek „win-win“.

Nečekaně se však objevila nová zbraň, která osvobozuje prezidenta Putina od rozhodnutí „vše nebo nic“ dát Ukrajině základ pro vyjednávání nebo se uchýlit k jadernému odstrašování. Místo toho může být válka vyřešena fakty na místě. Past George Kennana prakticky implodovala.

Raketa *Oreshnik* (používaná k útoku na komplex Južmaš v Dnětropetrovsku) nabízí Rusku zbraň, jakou ještě nevidělo: raketový systém středního doletu, který účinně dá mat západní jaderné hrozbě.

Rusko nyní může zvládnout eskalaci Západu s věrohodnou hrozbou odvety, která je jak nesmírně destruktivní, tak konvenční. Obrací to paradigma. Nyní je to eskalace Západu, která musí buď přejít na jadernou energii, nebo se omezit na vybavení Ukrajiny zbraněmi jako ATACMS nebo Storm Shadow, což nezmění průběh války. Pokud by NATO dále eskalovalo, riskuje odvetný úder *Orešniku*, ať už na Ukrajině, nebo na cíl v Evropě, a nechá Západ před dilematem, co dál.

Putin varoval: „Pokud znovu udeříte v Rusku, odpovíme Orešnikovým *útokem* na vojenský objekt v jiné zemi. Vydáme varování, aby bylo možné evakuovat civilisty. Nemůžete nic udělat, abyste tomu zabránili; Nemají systém protiraketové obrany, který by dokázal zastavit útok rychlostí 10 Machů.“

Karty se obrátily.

Samozřejmě existují i jiné důvody, než touha stálého bezpečnostního kádru přimět Trumpa k pokračování války na Ukrajině a zatížit ho válkou, kterou slíbil okamžitě ukončit.

Britové a další v Evropě chtějí, aby válka pokračovala především kvůli jejich držení ukrajinských dluhopisů v hodnotě asi 20 miliard dolarů, které jsou ve „stavu podobném selhání“, nebo jejich záruky MMF mají finanční potíže za půjčky Ukrajina. Evropa si prostě nemůže dovolit náklady na úplné selhání. Stejně tak si nemůže dovolit nést břemeno, pokud Trumpova administrativa zastaví finanční podporu Ukrajině. Proto spolupracují s americkou meziagenturní strukturou, aby zajistili pokračování války proti politickému obratu Trumpa: Evropa z finančních motivů a Deep State, protože chce narušit Trumpa a jeho domácí agendu.

Druhé křídlo „globální války“ odráží zrcadlový paradox: „Izrael je silný a Írán slabý. Ústředním bodem není pouze kulturní základ, ale také to, že celý izraelský a americký aparát je spoluviníkem narativu, že Írán je slabá a technologicky zaostalá země.

Nejdůležitějším aspektem je mnohaleté selhání na faktorech, jako je schopnost porozumět strategiím a rozpoznat změny v dovednostech, názorech a porozumění druhé strany.

Zdá se, že Rusko vyřešilo některé běžné fyzikální problémy objektů pohybujících se nadzvukovou rychlostí. Použití nových kompozitních materiálů umožnilo klouzavé střele provádět řízený let na dlouhé vzdálenosti prakticky v podmínkách tvorby plazmy. Letí ke svému cíli jako meteorit, jako ohnivá koule. Teplota na jeho povrchu dosahuje 1 600-2 000 stupňů Celsia, ale řízená střela je spolehlivě naváděna.

A zdá se, že Írán vyřešil problémy spojené s protivníkem, který má vzdušnou převahu. Írán vytvořil odstrašující prostředek založený na vývoji levných rojových dronů kombinovaných s balistickými střelami s přesnými hypersonickými hlavicemi. Postaví drony a levné přesné rakety za 1 000 dolarů proti enormně drahým pilotovaným letadlům – obrácení válčení, které se připravovalo dvacet let.

Ale izraelská válka se mění i jinak. Válka v Gaze a Libanonu silně zatížila izraelské ozbrojené síly; IDF utrpěla těžké ztráty; jejich jednotky jsou vyčerpané; a záložníci ztrácejí oddanost izraelským válkám a nedostavují se do služby.

Izrael dosáhl limitů své schopnosti rozmístit pozemní jednotky (pokud nepovolá do armády ortodoxní studenty ješivy Haredi – čin, který by mohl svrhnout koalici).

Stručně řečeno, síla vojsk izraelské armády klesla pod současné povinné vojenské závazky. Ekonomika se hroutí a vnitřní rozpory jsou hluboké a bolestivé. Je to zejména proto, že sekulární Izraelci umírají nespravedlivě, zatímco jiní zůstávají osvobozeni od vojenské služby – osud vyhrazený pro některé, ale nikoli pro jiné.

Toto napětí hrálo důležitou roli v Netanjahuově rozhodnutí souhlasit s příměřím v Libanonu. Rostoucí nepřátelství k osvobození ortodoxních Charedim hrozilo pádem koalice.

Nyní existují – obrazně řečeno – dva Izraele: Judské království versus Stát Izrael. Tváří v tvář tak hlubokému nepřátelství nyní mnoho Izraelců vidí válku s Íránem jako katarzi, která svede rozervané lidi zpět dohromady, a pokud zvítězí, ukončí všechny izraelské války.

Venku se válka rozšiřuje a nabývá nových podob: Libanon je zatím držen v pozadí, ale Turecko zahájilo velkou vojenskou operaci (údajně s asi 15 000 vojáky), při níž je napadeno Aleppo. Nasazení jsou džihádisté a milice z Idlibu vycvičené USA a Tureckem. Turecká rozvědka má nepochybně své vlastní cíle, ale Spojené státy a Izrael mají zvláštní zájem na narušení tras dodávek zbraní do Hizballáhu v Libanonu.

Bezohledný útok Izraele na nebojovníky, ženy a děti – a jeho explicitní etnické čistky na palestinském obyvatelstvu – způsobily, že region (a globální Jih) vře a zradikalizuje. Izrael svými činy narušuje starý étos. Region již není „konzervativní“. Spíše se objevuje úplně jiné „probuzení“.